

SCJP/K – okruh 6

Zadání: Nepřímé významy pojmenování. *Pojmenování obrazná. Pojmenování expresivní. Ustálená slovní spojení, fráze. Didaktické aspekty problematiky. Aktivity a hry vhodné pro výuku a procvičování různých druhů pojmenování.*

U každého uvést princip, podrobnější rozdělení, příklady, komparace s ostatními pojmenováními.

Pojmenování obrazná (nepřímá)

- 1) Metafora
- 2) Metonymie
- 3) Synekdocha
- 4) Apelativizace propriet

Pojmenování expresivní

- 5) Eufemismus
- 6) Litotes
- 7) Dysfemismus
- 8) Kakofemismus
- 9) Hyperbola / nadsázka, ironie

Slovní zásoba z hlediska expresivity

- 10) Slova citově neutrální, slova expresivní /citově příznaková, hodnotící
- 11) Kladně zabarvená slova (famiální hypokoristika dětská slova deminutiva eufemismy
- 12) Záporně zabarvená slova (hanlivá slova /pejorativa, zhrubělá vulgární dysfemismy, augmentativa /slova zveličelá

Ustálená slovní spojení, frazémy

- 13) Nepřímá frazeologická pojmenování
- 14) Frazémy a jejich typy (*viz zde dole*)

A) Frazémy nevětné: jsou to jen slovní spojení, základem je např. sloveso (**slovesné frazémy**): měnit barvu, ukápnout jedu, dopadnout bledě; podst. jméno (**jmenné frazémy**): růžové brýle, šedá eminence, hodina duchů, zkouška ohněm, s klidem Angličana, Patří sem ustálená **přírovnání**, např. chytrý jako liška, zvědavý jako opice, ale i např. spát jako na vodě

B) Frazémy větné

Mají podobu samostatné věty. Tradičně se vyčleňují: **pořekadla**, tj. anonymní výroky vystihující určitou situaci: I mistr tesař se utne; **pranostiky**, tj. specifický druh pořekadel vyjadřující vztah mezi časovým obdobím roku a atmosférickými jevy: Vánoce na blátě; **příisloví**, tj. anonymní výroky podávající mravní ponaučení: s poctivostí nejdál dojdeš; **okřídlená slova**: Nikdo není prorokem ve své vlasti, Vevi, vidi, vici /Caesar/ /Alea acta est,

Obsah učiva z této oblasti v učebnicích čj nakl. Nová škola Brno

2.r.:

13: vysvětlit přísloví, doplnit přirovnání, hádanky;

30: význam slov, např. co nepatří do řady, ze slov co nejvíc vět atd.;

31–35: Slova nadřazená, podřazená, souřadná;

54: Spojení adjektiva + substantiva = vlastnosti, doplňovat, význam slova

3.r.:

22: Slovo, vysvětlit význam slov, která slova k sobě patří, co nepatří do řady, slovo nadřazené / podřazené

4.r.:

7: Význam slova: jednoznačná / mnohoznačná – vyhledat, doplnit, vyměnit za jiné slovo

11: Slova citově zabarvená x neutrální (lichotivá, mazlivá / hanlivá)

26: Kladné x záporné lidské vlastnosti (souvisí s popisem ve slohu)

Přirovnání, Rčení

5.r.:

Hodně opakování – stále vše prolíná

18: významy slov [18/2,3](#), [54/7](#),

30: spojení příd + podst jména: [30/8](#),

Pranostiky – např. [49/25](#)

Zjistit zařazení problematiky v RVP

SCJP/K – okruh 7

Zadání: Slovo a slovní zásoba. Klasifikace slov. Slovní zásoba národní a individuální. Vrstvy ve slovní zásobě. Slovní zásoba z hlediska spisovnosti, původu, expresivity. Obohacování slovní zásoby. Rozvoj slovní zásoby jednotlivce. Vlivy školního / rodinného prostředí na rozvoj slovní zásoby.

Slovo

- 1) Rozdělení slov z hlediska slovních druhů, definice jednotlivých druhů
- 2) Rozdělení slov z hlediska ohýbání, příklady ohebnosti v neohebných druzích a naopak

Slovní zásoba

- 3) Slovní zásoba aktivní a pasivní, individuální, národní
- 4) Jádro a periferie slovní zásoby
- 5) Lexikalizace slov v průběhu používání – změny významů slov, přechody mezi abstrakty a konkréty

Vrstvy ve slovní zásobě

- 6) Hledisko spisovnosti (spisovná čeština, nespisovná čeština – územní a sociální diferenciacie (viz. ot. 1)
- 7) Rozdělení dle hlediska dobového, z hlediska původu, z hlediska frekvence
- 8) Rozdělení z hlediska expresivity (viz okruh 6)

Obohacování slovní zásoby

- 9) Tvoření nových slov
- 10) Významové změny slov (viz zde bod 5)
- 11) Vznik ustálených slovních spojení
- 12) Přejímání slov z cizích jazyků

Rozvoj slovní zásoby jednotlivce.

- 13) Vlivy školního / rodinného prostředí na rozvoj slovní zásoby.

Doplnění k otázce č. 7

(Výňatek z Bc práce: Eva Fojtíčková Rozvíjení slovní zásoby u dětí mladšího školního věku, UK Praha 2013)

4.2 Úroveň řeči dětí ve věku nástupu do školy

Řeč se v tomto období výrazně vyvíjí. Tento vývoj je provázán s vývojem kognitivních dovedností, s vývojem v oblasti chování a prožívání. Řeč je základním předpokladem školní úspěšnosti (Škodová, Jedlička, 2007, Vágnerová, 2000). Rozvoj řeči je jednou z oblastí, kterými se zabývají ve svých pracích o vývojové psychologii např. Langmeier s Krejčířovou (2006) a Vágnerová (2000). Z těchto autorů budu vycházet v následující části. Langmeier (Langmeier, Krejčířová, 2006) uvádí, že dítě rozumí sdělením jiných osob v oblasti běžných potřeb a v oblasti jevů a věcí, se kterými se setkává. Dokáže používat gramatická pravidla. Umí užívat běžné syntaktické struktury. Během prvních dvou let školní docházky se úroveň syntaxe zvyšuje jistě i vlivem formálního učení ve škole (Langmeier,

Krejčířová, 2006, str. 122). Dítě dokáže tvořit delší a složitější věty. Chápání gramatických pravidel souvisí s rozvojem myšlení. Mezi šestým až jedenáctým rokem se řeč nevyvíjí tak nápadně jako v období do šesti let, ale stále se rozšiřuje slovní zásoba o specifické výrazy (Langmeier, Krejčířová, 2006, str. 122). Děti stále hlouběji pronikají do pravidel jazyka a rozvíjí se jejich jazyková kompetence. Na rozvoj slovní zásoby má vliv 21 prostředí, ve kterém se dítě vyskytuje. Činiteli ovlivňujícími rozvoj slovní zásoby jsou rodina, škola, vrstevnická skupina, média (Langmeier, Krejčířová, 2006, str. 122). Dítě si zapamatovává ty výrazy, které jsou mu k něčemu užitečné. Užitečnost slov posuzuje podle toho, jestli mu pomohou vyjádřit emoce a názory, jestli jejich pomocí může uspokojit své potřeby a touhy, ale také jsou pro něj užitečné ty výrazy, které mu umožní zvýšit prestiž v kolektivu – např. užití slangu (Langmeier, Krejčířová, 2006, str. 122). U dítěte v mladším školním věku se změnil způsob, kterým o určitých slovech dosud uvažovalo. Děti v předškolním věku a částečně v mladším školním věku uvažují o pojmech v konkrétním kontextu nebo je blíže definují pomocí slovesa, které naznačuje, k čemu se daný předmět používá. Případně definují slovo popisem jeho vnějších znaků. Během prvního stupně školní docházky začíná žák definovat slova pomocí nadřazených pojmů, usouvztažňují je se slovy souřadnými nebo dokáží nalézat k daným výrazům vhodná synonyma (Vágnerová, 2000). Poznatky Vágnerové o definování významů slov dětmi budou dokládat praktickými ukázkami v kapitole 5. V souvislosti s rozvojem řeči se vyvíjí i motorika a smyslové vnímání (Durdilová, přednáška Pedagogická fakulta, UK, 2012). Tato souvislost je prokázána, a proto je při logopedických intervencích kladen důraz na rozvíjení motoriky (jemné i hrubé) a smyslového vnímání. Výrazný rozvoj řeči v období nástupu do školní docházky umožňuje rozvoj v oblasti chování a prožívání (Langmeier, Krejčířová, 2006, str. 122). Nároky na dítě při nástupu do školy jsou vyšší než dosud. Předpokladem pro úspěšné zvládnutí školy je řečová kompetence (Kutálková, 2005). Je totiž výrazně provázaná s pamětí a umožňuje dítěti proniknout do chápání světa.

4.3 Slovní zásoba

Slovní zásoba se zvyšuje i vlivem formálního učení ve škole. Tvoření vět postupuje na vyšší úroveň: dítě dokáže tvořit syntakticky složitější věty a osvojovat si nová gramatická pravidla (Langmeier, Krejčířová, 2006, str. 122). Odhadnout počet slov, kterými dítě v tomto věku disponuje je značně obtížné. Za prvé jsou mezi dětmi obrovské individuální rozdíly, za druhé je obtížné určit hranici mezi jejich aktivní a pasivní slovní zásobou. Hurlocková, zkoumající děti v angloamerické jazykové oblasti, odhaduje průměrný počet slov při vstupu do školy na 20 000 slov, v šesté třídě na 50 000 slov (In Langmeier, Krejčířová, 2006, str. 122). Není uvedeno, zda se jedná o počet slov, kterým dítě rozumí, nebo které dokáže samo aktivně používat. Na základě porovnání s jinými výzkumy se domnívám, že u výsledku Hurlockové půjde o počet 22 slov pasivní slovní zásoby. Při odhadování počtu slov autoři počítají s velkými individuálními rozdíly mezi dětmi a také tenkou hranicí mezi porozuměním slovům a jejich aktivním užíváním. Dítě například dané slovo umí použít, ale nepotřebuje ho, proto se v jeho aktivním slovníku vyskytuje jen sporadicky. Výzkumník tedy nemůže v omezeném časovém horizontu poznat, zda dítě dané slovo aktivně používá. Jedná se zpravidla o abstraktní pojmy. Abstraktní pojmy není snadné zahrnout do obrázkových testů slovní zásoby. Proto i v této oblasti výzkumu vznikají deficity a v důsledku toho se liší odhad jednotlivých autorů. Dle Langmeiera (Langmeier, Krejčířová, 2006) je specifikem češtiny a dalších slovanských jazyků vysoká produktivnost rozšiřování slovní zásoby odvozováním. Pomocí prefixů a sufixů vznikají slova s novými významovými odstíny. Osvojí-li si dítě kořen slova, může tvořit nové výrazy pomocí odvozování analogicky k výrazům, které už zná (Langmeier, Krejčířová, 2006, str. 122). Díky tomu si může snadněji osvojit více slov, i když zná jen jeden kořen slova. Dle Langmeiera (2006) tuto výhodu mluvčí neslovanských jazyků nemají, protože významově podobná slova se zpravidla liší v kořenu slov. V českém kontextu byl proveden výzkum počtu dětmi osvojených slov Divokým na základě slovníku Váši a Trávníčka. Uvedl jej jeho spolupracovník Příhoda (Ontogeneze lidské psychiky, 1967). Divoký dospěl k těmto poznatkům: „Děti sedmileté znají průměrně 18 633 slov. Děti jedenáctileté znají průměrně 26 468 slov a děti patnáctileté znají průměrně 30 263 slov.“ (In Langmeier, Krejčířová, 2006, str. 123). Ani zde Langmeier neuvádí, zda jde o aktivní či pasivní slovní zásobu. Slovo „znají“ neukazuje, jestli děti výrazu rozumí či s ním běžně operují. V počtu slov, která znají děti šesti a sedmileté, se přibližně shodují s Hurlockovou (Divoký 18 633 slov, Hurlocková 20 000 slov). K velkému rozdílu dochází mezi dvěma výše zmíněnými badateli v počtu slov osvojených v jedenácti letech. Divoký uvádí

přibližně poloviční počet osvojený slov vzhledem k Hurlockové (Divoký 26 468, Hurlocková 50 000 slov). U Hurlockové zaznamenáváme obrovský skok v rozšíření slovní zásoby během mladšího školního věku. Nárůst počtu slov je o 30 000. Slovní zásoba se tedy zvýšila dva a půl krát. Dle výzkumu Divokého dochází k nárůstu o pouhých 7 835 slov. Ani děti patnáctileté dle výsledků Divokého nedosahují tak vysokého počtu osvojených slov jako děti jedenáctileté ve výzkumu Hurlockové. V období první republiky vyvstala potřeba zkoumat podrobněji slovní zásobu dětí nastupujících do základních škol (Příhoda, 1927 In Průcha 2011, str. 85). Tato potřeba 23 souvisela s tvorbou slabikářů a učebních pomůcek pro žáky. Příhoda (1927) analyzoval nejprve slovník slabikářů, na jehož základě chtěl určit normu slovní zásoby, kterou by měly ovládat děti při nástupu do školy. Slovní zásoba slabikářů se pohybovala v rozmezí 6397 až 9330 slov (Průcha, 2011, str. 85). Později Příhoda (1967) vypracoval slovník o 800 slovech, která by měly ovládat šestileté děti. Příhoda (1967) shrnul na základě dalších výzkumů, že dítě v šesti letech ovládá cca 2500 slov. (In Průcha, 2011, str. 86) Tyto výzkumy jsou již zastaralé a nelze tedy určit, zda platí i pro současné děti. V České republice nebyl proveden žádný výzkum, který by ověřil aktuálnost Průchova šetření. V zahraničí je studií k tomuto tématu mnoho. Zajímavou studií je například německá studie Gerharda Augstema z roku 1984 (In Průcha, 2011, str. 87), která přinesla podklad pro seznamy základní slovní zásoby. Na základě nahrávek deseti dětí ve věku 5;8 – 6;0, určil průměrný rozsah slovní zásoby 3775 slov, přičemž rozdíl mezi dětmi dosahuje počtu 2190 slov. V těchto výsledcích překvapivě dosahovali vyššího počtu slov chlapci než dívky. Dle Langmeiera (Langmeier, Krejčířová, 2006) je růst slovní zásoby ve věku dětí nad patnáct let pomalý a je závislý na vnějších podmínkách (např. studium na středních či vysokých školách). Děti na základních školách mají podobné podmínky pro rozvoj slovní zásoby. Velkou část dne tráví ve škole, která se cíleně zaměřuje právě na rozvoj řeči. Učitelky na prvním stupni kladou důraz na řeč i v předmětech, které s kultivací řeči nesouvisí. Dále se rozvíjí řeč dětí v interakcích s vrstevníky, s nimiž tráví nezanedbatelnou část volného času. Vliv na další rozvoj řeči má samozřejmě i rodina, ale dle mého názoru již ne takový, jako v předchozích stádiích života.

SCJP/K – okruh 8

Zadání: *Tvoření slov. Základy slovo tvorby. Způsoby a postupy tvoření nových slov. Motivovanost slov. Slovo tvorné kategorie a typy. Aktivita a hry rozvíjející slovo tvorné povědomí žáků na 1. stupni ZŠ.*

Způsoby tvoření nových slov

- 1) Princip odvozování
- 2) Princip skládání
- 3) Zkratky, zkratková slova x slova zkrácená

Slovo tvorný rozbor

- 4) Části slov. rozboru, hláskové alternace při vzniku nových slov

Slovo tvorné kategorie a typy – tvoření substantiv ze substantiv

- 5) Jména konatelská, Jména obyvatelská
- 6) Jména přechýlená, Názvy míst
- 7) Kolektiva
- 8) Deminutiva, augmentativa

Tvoření z adjektiv

- 9) Názvy nositelů vlastností, názvy vlastností

Tvoření z verb

- 10) Jména činitelská, názvy dějů, názvy prostředků činnosti, změny významů slov při tvoření předponou

Slovo tvorba adjektiv

- 11) Adjektiva přivlastňovací, původu z látky, stupňování adjektiv

Odvozování a utváření příslovcí, pronomin, numerálií, interjekcí

- 12) Přísluvečné spřežky, adverbia z adjektiv, pronomina (neurčitá, záporná), numeralia (řadová, násobná, druhová); onomatopoická citoslovce = mimojazyková motivovanost

Obsah učiva z této oblasti v učebnicích čj nakl. Nová škola Brno

3. r:

25: Slova příbuzná, najít společnou část = kořen (25/1)

4. r:

12: **Stavba slova:** kořen, předpona, přípona, slovo příbuzné, **předložka x předpona x rozlišit od tvarů téhož slova**

5. r:

16: **Slova příbuzná**, stejný kořen, ale někdy náhoda (*hodit x hodina, voda x podvodník*)

19: **Slovo tvorný rozbor** x rozbor stavby slova; **Postup:** 1: najít vztah k jinému slovu; 2. porovnat slovo základové a odvozené – najít společnou část: tj. *slovo tvorný základ* (může být celé slovo nebo část) + najít novou část; 3. vše shrnout

22: **Změny při odvozování slov:** samohláskové a souhláskové změny (hl. alternace x hláskové asimilace), změny při výslovnosti (srdce, vzplál), 3. přípony pomáhají při pravopisu, 4. mění se pravopis: Čech x český, Smetana x Smetanův), 22/2,

Slovo tv: názvy nástrojů a prostředků – příponami: (23/6, 8, 9),

35: **Předpony s-, z-, vz-** (význam dohromady, z povrchu pryč, / změny stavu, dokončení děje... vzhůru – [pravidlo s. 35, dvojice: 36/5,6](#) x 38: předložka s, z: se 2. / 7. pádem

Zjistit zařazení problematiky v RVP

RVP ZV: Učivo pro 1. a 2. období 1. stupně z oblasti tvoření slov: slovní zásoba a tvoření slov – slova a pojmy, význam slov, slova jednoznačná a mnohoznačná, antonyma, synonyma, homonyma; stavba slova (kořen, část předponová a příponová, koncovka)

SCJP/K – okruh 9

Zadání: Problematika slovních druhů. Sémantické, morfologické a syntaktické hledisko třídění slovních druhů. Charakteristiky slovních druhů. Hranice mezi slovními druhy, slovnědruhová homonymie. Příbuznost slov. Didaktické aspekty problematiky. Aktivita a hry vhodné pro výuku a procvičování slovních druhů.

Kritéria třídění slov do slovních druhů

- 1) Co je sémantické kritérium třídění + charakteristiky jednotlivých slovních druhů
- 2) Co je morfologické kritérium třídění – případy ohebnosti v neohebných a naopak
- 3) Co je syntaktické kritérium třídění

Hranice mezi slovními druhy

- 4) Změna slovního druhu bez změny tvaru slova (=konverze), např. substantivizace adjektiv, příslovecné spřežky, předložky nepůvodní, vznik modifikačních částic částice,
- 5) Slovnědruhová homonymie, univerbizace, multiverbizace
- 6) Slova příbuzná (x tvary slov)

Obsah učiva z této oblasti v učebnicích čj nakl. Nová škola Brno

2. r:

spojky (v souvislosti s větou)

78: slovní druhy – přehled

79: podstatná jména: názvy osob, zvířat a věcí: vyhledávají a třídí, předložky v souvislosti se spojením s pravopisem

3. r:

Spojovací výrazy: spojky + jiná slova (který, jaký, kdo, co, kde, kam...) – v souvislosti se souvětím – dokončují, tvoří věty, vyhledávají

Slovní druhy – rozdělení ohebná/neohebná – mění /nemění tvar,

64: Podstatná jm. (opak.+ rozšiř.): i názvy vlastností, ukazujeme ten/ta/to; vlastní jména lidí, jména zvířat: velké písmeno, názvy vesnic, hor, řek, ulic, náměstí x všeobecná (66/5a)

67: Přídavná jména: vlastnosti a otázka: jaký/který? + protikladná, spojení sbst+adj.

68: Zájmena: zastupují (on/ona/ono) a ukazují (ten/ta/to)

68: Číslovky: čísla, počet, pořadí (ot. kolik, kolikátý, kolikrát, kolikanásobný?)

69: **Slovesa** (opak. + rozšiř.): co os., zv. + věci dělají NEBO SE S NIMI DĚJE),

70: **Příslovce:** místo/čas/způsob (kde/kdy/jak?), musí to být jedno slovo.

71: **Předložky:** před podstatnými / přídavnými jm. / zájmeny / číslovkami (před/za, od/do, pod/nad, s, k, z...)

71: **Spojky:** spojují slova nebo věty

72: **Částice:** zvolání, přání, výzva: ať, necht', když, což)

72: **Cítoslovce:** city, nálady, výzvy, hlasy, zvuky

73: Opakování sl. druhů

4. r:

Probírají se slovní druhy podrobněji, tj. v souvislosti s mluvnickými kategoriemi; 34: Slovní druhy: rozdělení skloňovat x časovat, neohebná

5. r:

Opakování a procvičování všech slovních druhů a mluvnických kategorií

Zjistit zařazení problematiky v RVP

SCJP/K – okruh 10

Zadání: *Substantiva. Adjektiva. Charakteristika, tvoření, dělení a typy. Mluvnické kategorie a vzory. Kolísání v rodě, životnosti a čísle. Zvláštnosti v užití pádů. Didaktické aspekty problematiky. Aktivity a hry vhodné pro výuku a procvičování substantiv a adjektiv.*

Mluvnické kategorie substantiv a adjektiv

1) Charakteristiky, skloňování, vzory (+ vzor genius, + adj. vzory), nesklonná substantiva

Genus / rod: M, F, N + zvláštnosti / kolísání v rodě

2) Rodové dublety, obourodá jména, vespolná jména, přechýlená jména

3) Změny rodu v rámci čísla – děti, oči, uši

4) Životnost gramatická a biologická, kolísání v životnosti, dubletní tvary životnosti (typ ukazatele / ukazatelé), gramaticky neživotné koncovky u slov lidičky rodiče, koně;

Numerus / číslo: sg, pl, duál + zvláštnosti / kolísání v čísle

5) Singularia tantum (jména hromadná / kolektiva), pluralia tantum (jména pomnožná), názvy souborů

6) Nepočítatelná substantiva (typy)

7) Duál (slova s duálovými koncovkami, pády duálových koncovek)

Pád / casus

8) Určování pádů + zvláštnosti v pádě (nominativ jmenovací, genitiv, dativ kontakto-
vých sdílnosti, vokativ (např.: ce, -če)

Adjektiva

9) Charakteristika, druhy, základní deklinace adjektiv (vzory)

10) Stupňování příponou (pravidelné x nepravidelné), stupňování opisem. Elace.

11) Adjektiva smíšená, deklinace, vzory,

12) jmenná adjektiva – fráze s nimi, nesklonná adj.

Obsah učiva z této oblasti v učebnicích čj nakl. Nová škola Brno

2. r: 78: slovní druhy – přehled, 79: podstatná jména jsou názvy osob, zvířat a věcí: třídí

3. r:

Slovní druhy – rozdělení ohebná/neohebná – mění /nemění tvar,

64: Podstatná jm. (opak.+ rozšir.): i názvy vlastností, ukazujeme ten/ta/to; vlastní jména lidí, jména zvířat: velké písmeno, názvy vesnic, hor, řek, ulic, náměstí x všeobecná (66/5a)

67: Přídavná jména: vlastnosti a otázka: jaký/který? + protikladná, spojení sbst+adj.

74: **Skloňování** podst. jmen: tvary se liší zakončením, rozliš tvary x slova příbuzná

75: **Pády** + otázky, 76: **Číslo** podst. jmen (jedn. x množ.),

78: **Rod** podst. jm: m, ž, stf. – ukazujeme ten/ta/to

4. r:

34: Slovní druhy: rozdělení skloňovat x časovat, neohebná, 35: přehled 36/5,

39: Podstatná jména: rod a číslo, pád,

Vzory podstatných jmen: Postup zařazování ke vzorům: s. 45 (a) určit rod; b) říct si v 1. pádě; c). říct si ve 2. pádě; d) 4. porovnat koncovky)

45–62: postupuje se **od stf. r. – ž .r. – muž.r. – živ–neživ**

5. r:

18, 28: **Všestranný jazykový rozbor** (5 úloh napříč disciplínami) 28/13

22: Všimají si **změn při skloňování slov:** samohláskové a souhláskové změny (hl. alternace a asimilace), 4. mění se pravopis: Čech x český, Smetana x Smetanův) 22/2

57: Podstatná jména – opakování definice a co se určuje r, č, p + setkají se s pojmem: **mluvnické kategorie**

62: **tabulka** Přehled vzorů podst. jm. 63/2

66: **Přídavná jména: podrobně,** tabulka 68, rozliš: tvrdá, měkká, přivlastňovací+ vzory, tabulky 70, 73, 75, skloňování + vzory, 72/8: převod na příd. jm.

Opakování všech slovních druhů

